

Harrie Goesten VOF

De geschiedenis van een familiebedrijf

Het Begin

Harrie Goesten VOF is een internationale handelsonderneming in agf-producten en is gevestigd in het Brabantse Drunen. Het bedrijf met het meest uitgebreide assortiment aardappelen, groenten en fruit, verkoopt zijn producten onder andere aan supermarktketens, groentewinkels, voedingsindustrie en foodservice-bedrijven in heel Nederland.

Harrie Goesten VOF importeert het belangrijkste deel van zijn producten rechtstreeks bij zorgvuldig geselecteerde producenten die verspreid zitten over alle continenten. De focus van het bedrijf is voortdurend gericht op klant, kwaliteit en beheersing van de kosten. Inmiddels is Harrie Goesten VOF met een groot aantal producten uitgegroeid tot marktleider in Nederland.

Deze positie heeft het bedrijf echter niet van de ene op de andere dag bereikt. De eerste schreden werden namelijk al zo'n 120 jaar geleden gezet door de overgrootvader van Leon en Walter Goesten, de huidige eigenaren.

Machiel Franciscus Goesten werd geboren op 5 augustus 1865 te Well in Gelderland en was de zoon van wagenmaker Jan Goesten. Machiel of Giel zoals zijn roepnaam luidde stapte ondanks het feit dat hij zeer technisch en handvaardig was, niet in de voetsporen van zijn vader. Zijn hart ging namelijk meer uit naar het boerenbedrijf. Nadat hij op 15 januari 1891 in het huwelijk was getreden met Anna van Hemert, betrok hij samen met zijn vrouw een boerderij aan de Zandweg 7, die gelegen was tegenover "De Vriendschap" zoals de monumentale boerderij van zijn schoonouders werd genoemd. Uit het huwelijk werden zeven jongens en twee meisjes geboren. Volgens de overleveringen was Giel een trotse man, die zijn kinderen een strenge opvoeding gaf. Het gemengde bedrijf van Giel Goesten dat in 1891 een waarde had van f 3450,- (1565 euro) was zo'n 10 hectare groot.

Een deel van het land werd gebruikt als weidegrond, waar melkvee en schapen konden grazen.

Daarnaast werden er kippen en slachtvarkens gehouden op de boerderij. Paarden waren niet alleen belangrijk voor het transport, maar werden ook ingezet voor het ploegen, eggen, maaien en zaaien, want landbouw vormde de andere tak van het gemengde boerenbedrijf. Op het land van Machiel Goesten werden verschillende producten verbouwd. Aardappelen, tarwe, suiker- en voederbieten waren de belangrijkste gewassen.

Daarnaast werden ook erwten, boontjes, rode kool, koolraap, winterpeen en boerenkool verbouwd. Verder was er een boomgaard bij de boerderij gelegen waar pruimen, appels, peren en kruisbessen werden geoogst. De producten van het land werden niet alleen verkocht aan handelaren, maar werden vanuit de boerderij ook verkocht aan de inwoners van Wordragen en Ammerzoden. Hiermee werd aan de Zandweg in Wordragen in 1891 de basis gelegd voor de internationale handelsfirma die Harrie Goesten nu is.

De Vriendschap (foto: Streekarchief Bommelerwaard)

De Haarstraat

De oudste zoon van Machiel en Anna, Wouter Johannes Goesten, werd op 30 november 1891 geboren. Zoals de meeste boerenkinderen moest Wout al vroeg meewerken op de boerderij van zijn vader aan de Zandweg. Tijdens de Eerste Wereldoorlog deed hij als onderofficier dienst in het Nederlandse leger. Na de oorlog kon de inmiddels zeventwintigjarige Wout zich weer volledig inzetten voor het boerenbedrijf. Hoewel de producten tot die tijd verkocht werden aan handelaren en inwoners uit Ammerzoden en Wordragen, werden als gevolg van de verbeterde productiemethoden de opbrengsten steeds groter. Toen de oogst van aardappelen in 1919 weer was toegenomen, werd gezocht naar andere afzetmogelijkheden. Op advies van zijn vader stak Wout met paard en wagen via de schipbrug in Hedel de maas over en begon de kleiaardappelen te verkopen aan de inwoners van 's-Hertogenbosch. Er werden zoveel aardappelen verkocht dat besloten werd om tweewekelijks te gaan venten in de Brabantse provinciehoofdstad.

In 1927 trad Wout, 36 jaar oud, in het huwelijk met de Velddrielse boeren dochter Geertruida van den Biggelaar. De echtelieden betrokken een uit 1864 stammende boerderij aan de Haarstraat A155, die Wout had gekocht voor een bedrag van f 2500,- (1134 euro). Naast het werk op de boerderij bleef Wout ook met paard en wagen venten. Hoewel er aanvankelijk eens in de twee weken met aardappelen werd gevent, ging Wout op den duur elke dinsdag en zaterdag met paard en wagen naar 's-Hertogenbosch om zijn handel langs de deur te verko-

pen. Begin jaren dertig breidde hij het aantal producten uit. Hij ging ook appels, peren en winterharde groenten als prei, boerenkool, winterpeen, rode kool en uien verkopen. Er werd niet alleen met paard en wagen gevent in 's-Hertogenbosch, maar ook in het nabij gelegen Rosmalen en Hintham. Naast particulieren werd ook geleverd aan een langs de Dommel gelegen huishoudschool in 's-Hertogenbosch. Het venten was met name in de wintermaanden zwaar werk. Als de schipbrug bij Hedel vanwege de harde vorst niet open was ging Wout met zijn paard en wagen over de dichtgevroren maas. Tussen 1928 en 1939 kregen Wout en Truus vijf kinderen, Giel, Harrie, Jo, Corrie en Jan.

“Als de schipbrug bij Hedel vanwege de harde vorst niet open was, ging Wout met paard en wagen over de dichtgevroren Maas.”

Wout Goesten als onderofficier in het Nederlandse leger (staand tweede van links)

De oorlog

Nadat Duitsland in mei 1940 Nederland had bezet, hernam het dagelijkse leven al snel zijn normale gang. Ook in Ammerzoden was in de eerste jaren – met uitzondering van de Duitse soldaten die er gelegerd waren - relatief weinig te merken van de Duitse bezetting. Wout Goesten kon tijdens die eerste jaren zijn producten gewoon blijven uitventen in 's-Hertogenbosch. Wel werd na verloop van tijd de distributie en verkoop van alle levensmiddelen, waaronder aardappelen, groenten en fruit, door de Duitsers gereguleerd via een bonnensysteem. Dit systeem had ook zijn invloed op de ambulante handel van Wout Goesten. Op last van de Duitsers mochten er vanuit Ammerzoden namelijk geen aardappelen meer naar 's-Hertogenbosch worden vervoerd. De

Ammerzodense groentehandelaren werden door de Duitsers gedwongen om de aardappels te betrekken uit aangewezen distributiepunten in 's-Hertogenbosch. Zo moesten de aardappels worden afgehaald bij de goederentreinen op het station of vanaf schepen die afgemeerd lagen in de buurt van sluis o. De kwaliteit van de door de Duitsers gedistribueerde aardappels was over het algemeen slecht. Ondanks het verbod van de Duitsers op de verkoop van Ammerzodense aardappels in 's-Hertogenbosch smokkelden de groentehandelaren toch regelmatig de kwalitatief betere aardappels naar 's-Hertogenbosch. De eigenheimers en bevelanders werden verstopt in zakken hooi of in groentekisten die werden bedekt met het blad van savoieekolen. Om ontdekking te voorkomen werd

Oorlogsverwoestingen in de Haarstraat (foto: streekarchief Bommelerwaard)

altijd iemand vooruit gestuurd om te kijken of er geen Duitse controle was aan de Orthenseweg, de toegangsweg naar 's-Hertogenbosch. Om eventueel verraad tot een minimum te beperken werden de aardappels verkocht aan klanten die vertrouwd werden. De illegale aanvoer van aardappels was in 1944 echter onvoldoende om de voedselschaarste in de stad te lenigen. Bosschenaren trokken dan ook naar Ammerzoden op zoek naar kwalitatief goede aardappels. Ook op de aardappelvelden van de familie Goesten stonden tijdens de oogst stedelingen te wachten tot er weer een mand met aardappels gevuld was waarmee men naar 's-Hertogenbosch kon terugkeren.

Evacuëren

Uiteindelijk werden de beschietingen tussen de Duitsers en Geallieerden zo heftig dat de inwoners van Ammerzoden moesten evacueren. Ook de familie Goesten moest vertrekken. De wagen waarmee de aardappelen werden verkocht in 's-Hertogenbosch werd volgeladen met waardevolle spullen waarna men via een kort verblijf in Gameren terecht kwam in Asperen. Hier beleefde de familie op 5 februari 1945 nog zeer spannende momenten. Die dag namelijk werd er vanwege een incident een razia gehouden door Duitse militairen. De Duitsers klopten ook aan bij de woning waar de familie Goesten onderdak had gevonden. Toen Harrie Goesten de deur opende, maakten de Duitse militairen direct aanstalten om hem mee te nemen. Onder de toegesnelde familieleden brak daarop grote paniek uit. Corrie en haar moeder barsten in huilen uit. Uiteindelijk wist Wout door het tonen van de identiteitskaart van zijn dertienjarige zoon te voorkomen dat Harrie werd meegenomen. Een neef, Jan Goesten, die zich die ochtend in Asperen wel buiten had gewaagd werd neergeschoten. Hij overleed, omdat hem van de Duitsers geen medische hulp mocht worden geboden. Hoewel de Bommelerwaard nog steeds in de frontlinie lag besloot de familie om begin april toch terug te keren. In Velddriel vond men onderdak bij de familie Van den Biggelaar. Daar brachten ze vanwege de voortdurende bombardementen vele uren in de schuilkamer door. Uiteindelijk werd het 5 mei 1945 en capituleerde het Duitse leger.

eindelijk wist Wout door het tonen van de identiteitskaart van zijn dertienjarige zoon te voorkomen dat Harrie werd meegenomen. Een neef, Jan Goesten, die zich die ochtend in Asperen wel buiten had gewaagd werd neergeschoten. Hij overleed, omdat hem van de Duitsers geen medische hulp mocht worden geboden. Hoewel de Bommelerwaard nog steeds in de frontlinie lag besloot de familie om begin april toch terug te keren. In Velddriel vond men onderdak bij de familie Van den Biggelaar. Daar brachten ze vanwege de voortdurende bombardementen vele uren in de schuilkamer door. Uiteindelijk werd het 5 mei 1945 en capituleerde het Duitse leger.

Distributiestamkaart

De opbouwjaren

Bij terugkomst in Ammerzoden bleek de boerderij door het oorlogsgeweld totaal te zijn verwoest. Besloten werd om voorlopig bij de familie Van den Biggelaard in Velddriel te blijven wonen. Begin 1947 keerden de Goestens terug en gingen zij wonen in een door de pastoor ingezegende noodwoning. In 1950 werd de noodwoning aan de Haarstraat verlaten en nam de familie zijn intrek in een nieuw gebouwde boerderij aan de Wordragensestraat. Met de verhuizing veranderde ook de bedrijfsvoering. Kwamen de producten die verkocht werden tot het begin van de jaren vijftig nog hoofdzakelijk van het eigen land, na die tijd werd er steeds meer ingekocht bij boeren en veilingen. Het bedrijf van de familie Goesten betrok met name veel producten van de veiling in het nabij gelegen Zaltbommel.

Veiling Zaltbommel

(Foto: streekarchief Bommelerwaard)

Aardappels werden ingekocht bij boeren in de wijde omtrek. Zo ging zoon Jan samen met zijn vader op de brommer aardappels kopen in Berlicum. De kinderen van Wout, en met name Harrie en Giel, hielpen hun vader al vroeg bij het venten met paard en wagen in de stad. Tussen de middag werden in een café op de Parade – waar nu café Het

Hart gevestigd is - de meegebrachte boerhammen genuttigd. Het paard kreeg dan zijn portie haver en een emmer water. Na de oorlog namen Harrie en Giel steeds meer taken van Wout over. Vroeg in de ochtend stapten zij al op de groentewagen en reden vervolgens naar Den Bosch. Het paard wist volgens Jan Goesten blindelings de weg te vinden en stopte bij de eerste klant op de Citadellaan. De broers hadden bij de verkoop ieder hun eigen werkwijze. Zo maakte Giel zijn berekeningen op papier, terwijl Harrie - die de lagere school vroegtijdig had verlaten - alles uit zijn hoofd berekende. Harrie voelde zich vooral thuis in de volksbuurten, waar hij armlastige klanten regelmatig van voordeeltjes voorzag.

Opel Blitz

De huwelijksvoltrekking van Harrie en Annie Goesten

Het venten met paard en wagen was in de wintermaanden zwaar. Het was dan ook niet verwonderlijk dat Harrie begin jaren vijftig besloot om een vrachtauto te kopen. Het oog viel op een roodbruine Opel Blitz. De vrachtauto, die een verzekeringswaarde had van f 8000,- (2630 euro) versnelde en verlichtte het werk aanzienlijk

Ook op andere terreinen vonden er veranderingen plaats, want na enige jaren verkering te hebben gehad, trad Harrie op 26 november 1957 in het huwelijk met de Bokhovense Anna Maria van Cromvoirt. Het echtpaar ging wonen aan de Dorpsstraat 3 te Well, waar Harrie voor een bedrag van f 16.300,- (7397 euro) een woning met een aantal schuren had gekocht. In 1959 trokken Giel

“Tussen de middag werden in een café op de Parade de boterhammen genuttigd.”

Goesten en Tineke van Hulst, die net getrouwd waren en nog geen woning hadden, tijdelijk bij Harrie en Annie in. Na een aantal jaren te hebben samengewerkt met zijn broer verhuisde Giel naar Ammerzoden waar hij een tuinbouwbedrijf begon.

De jaren zeventig - tachtig

De kinderen van Harrie en Annie - Walter, Leon, Ingrid, Ellen en Yvonne - werden allemaal geboren in Well. Het was een drukke tijd, want naast de opvoeding van de kinderen verrichtte Annie allerlei taken in het bedrijf. Harrie, die vrijwel elke dag aan het venten was, kreeg op zaterdag hulp van zijn broer Jan. De handel werd bij verschillende leveranciers gekocht. Naast de veiling in Zaltbommel werd nu ook ingekocht op de veilingen van Drunen, Den Bosch en Tiel. Het aantal Bossche wijken waar Harrie ventte werd door de jaren heen steeds verder uitgebreid. Zo werd er verkocht in de Muntel, de Aawijk, de Hofstad, de Parade, de Kruiskamp, Deuteren, Hintham, de Indische buurt, de Bossche Pad en de Oude Vlijmenseweg. Toen het pand in Well te klein werd, kochten Harrie en Annie in 1971 voor een bedrag van f 75.000,- (34.034 euro) een woning met grotere schuren aan de Wellsedam 11 in Ammerzoden.

De woning aan de Wellsedam

Harrie en Annie konden ook steeds meer een beroep doen op de groter wordende kinderen. Al vroeg hielpen de kinderen mee met het inpakken van groenten en

Walter achter de kassa

fruit en het plukken van boontjes en aardbeien. Leon had zelfs een bakfiets, waarmee hij - soms geholpen door zijn zusjes - sinasappels en mandarijnen aan de man bracht in Ammerzoden. Walter vond het werk in het bedrijf zo leuk dat zijn ouders bang waren dat hij geen oog meer zou hebben voor zijn school. Omdat zijn ouders een opleiding ook belangrijker vonden verbleef hij gedurende zijn middelbare schooltijd op het internaat Stapelen in Bostel.

In 1974 werd met het bedrijf een nieuwe weg ingeslagen. Met name Annie zag de nadelen van het venten en wist Harrie te overtuigen van de voordelen van een eigen groentewinkel. Toen op het Rivierenplein in 's-Hertogenbosch een geschikt pand vrij kwam openden Harrie en Annie hun eerste groentewinkel. De winkel was vanaf de opening een groot succes.

Dit was mede te danken aan het feit dat Harrie met zijn innemende persoonlijkheid door de jaren heen al een groot en trouw klantenbestand had opgebouwd. Een jaar na de opening van de winkel aan het Rivierenplein, werd er een tweede winkel geopend aan de Oude Vlijmense weg.

Nadat Leon op zestienjarige en Walter op negentienjarige leeftijd in de zaak waren gekomen werd de groei verder doorgezet. Er werden nieuwe winkels geopend in de Ploosche hof, Hintham en Van Roosmalenplein. Met de groei van het aantal winkels groeide ook het aantal personeelsleden. Alle kant en klaarproducten, waar steeds meer vraag naar was, werden onder het toezien oog van Annie gesneden in de "snijkeuken" aan de Wellsedam. Tot laat in de avond werden hier krieltjes

Harrie Goesten veegt de winkel

geschraapt, bieten gekookt en snijbonen gezout.

Verder werden veel producten zoals appels en peren in grootverpakkingen aangekocht en weer omverpakt voor de consument. Ook anderszins werd er sterk op de kosten gelet. Zo werden de schortjes voor het winkelpersoneel in de vrije uurtjes gemaakt door Annie. Met de groei van het aantal winkels groeide ook het wagenpark. Toen de laadcapaciteit van de Opel Blitz en Volvo te klein werd voor de toenemende handel werd in 1978 een nieuwe Ford gekocht die bedeutend meer kon vervoeren. Een jaar later was al weer uitbreiding nodig en werd een Scania aangekocht.

Naast het werk in zijn eigen bedrijf was Harrie in de zeventiger jaren ook actief binnen Fruto, een inkoopcombinatie van groenteboeren. Als penningmeester van deze organisatie was hij verantwoordelijk voor het afsluiten van inkoopcontracten met bedrijven als HAK, Exota en Heineken. Later trad Harrie ook toe tot het bestuur van de afdeling Midden Brabant van AGF-Detailhandel Nederland, waarvan hij uiteindelijk erelid werd.

“Met name Annie zag de nadelen van het venten en wist Harrie te overtuigen van de voordelen van een eigen groentewinkel.”

De vierde generatie

Nadat Walter en Leon enkele jaren in de zaak werkten namen zij steeds meer taken van hun ouders over. Hoewel Harrie aanvankelijk voorstelde om de winkels onderling te verdelen zagen de boers veel meer in samenwerking. Beide broers bleken elkaar daarbij zeer goed aan te vullen. Zo ging Walter zich steeds meer toeleggen op de inkoop en richtte Leon zijn aandacht op de winkels en het personeel. Nadat in vrijwel alle Bossche winkelcentra een groentewinkel van Harrie Goesten was gevestigd, besloten Leon en Walter de vleugels van het bedrijf verder uit te slaan. Nieuwe winkels werden geopend in Eindhoven, Oosterhout, Dongen, Tilburg, Helmond en Mierlohout. Daarnaast opende Harrie Goesten groenteafdelingen in de Netto-rama- supermarkten in het Zuiden van

het land. Op het hoogtepunt had het familiebedrijf zo'n 28 verkooppunten.

De grote inkoop die nodig was voor het familiebedrijf maakte ook dat groenteboeren uit Ammerzoden en omringende plaatsen een beroep gingen doen op Harrie Goesten als zij spullen tekort kwamen. Op een gegeven moment ging dit helpen over in dagelijkse bestellingen van groenteboeren. Desgewenst haalde Harrie Goesten voor hen bloemkolen uit Noord-Holland en kersen uit Limburg. De groothandel was daarmee een feit geworden.

De medewerkers begin jaren tachtig

Het pand aan de Wellsedam was echter niet berekend op een dergelijke groei. Er werd daarom uitgekeken naar een andere bedrijfsruimte. Een geschikte locatie werd gevonden aan de Van Milstraat 1 in Ammerzoden. Dit pand was voorzien van zeer ruime koelcellen en de nodige ruimte om te laden en lossen. Met het nieuwe bedrijfspand had het bedrijf weer voldoende groeimogelijkheden.

“Nieuwe winkels werden geopend in Eindhoven, Oosterhout, Dongen, Tilburg, Helmond en Mierlohout.”

Hoewel de eigen winkels met 60 % van de omzet de belangrijkste basis onder de groothandel vormde, nam ook de horeca- en foodservice een steeds prominere plaats in binnen het familiebedrijf. Er werden steeds meer (kant-en-klaar) producten geleverd aan ziekenhuizen, instellingen en restaurants, waaronder het Van der Valk-concern. Om de geleverde producten zo vers mogelijk te houden werd er 's-nachts gesneden in de snijkeuken aan de Wellsedam. Het personeel nam in een aantal jaren ook sterk toe. Uiteindelijk werkten er in de groothandel, de winkels, de inpakafdeling en de snijkeuken zo'n 175 medewerkers.

Naar Drunen

Ook het pand aan de Van Milstraat werd door de steeds verder groeiende omzet op den duur te klein. Een andere belemmerende factor voor het in de dorpskern gelegen bedrijf was het feit dat er volcontinu werd gewerkt. De grote bedrijvigheid die dag en nacht heerste leidde op den duur tot ongemak bij de omwonenden. Hoewel Harrie, Walter en Leon aanvankelijk nieuwbouw wilden realiseren in Ammerzoden, viel de keus - vanwege een groot aantal allocatievoordelen - uiteindelijk op een bedrijventerein in Drunen. Aan de d'Oultremontweg werd een nieuw bedrijfspand gerealiseerd met een oppervlakte van 5500 m². Het nieuwe onderkomen was zeer gunstig gelegen; langs de A59 en midden in een tuinbouwgebied. Ook het feit dat het bedrijf grensde aan de veiling Drunen bood grote voordelen, zoals een snelle verwerking van emballage.

Vanuit Drunen verzette het bedrijf na verloop van tijd opnieuw de bakens. De groothandelsactiviteiten waren inmiddels zo sterk gegroeid dat Leon, die zich tot die tijd vooral bezig hield met de winkels, zich steeds meer ging bezig houden met de groothandel. Om hun aandacht volledig te kunnen richten op de groothandel besloten de broers de winkels over te doen aan het personeel. Terwijl er in de Van Milstraat nog nauwelijks geleverd werd aan de supermarkten, groeide het aandeel van deze klantengroep na de verhuizing naar Drunen binnen enkele jaren tot 40% van de omzet. Naast de grotere rol van de supermarkten vonden er nog een aantal andere belangrijke veranderingen plaats in de groente- en fruitsector. Zo werd de rol van de veilingen overgenomen door marktgerichte afzetorganisaties en sloot de belangrijke citrusveiling in Rotterdam begin jaren tachtig haar deuren.

De laatste steentjes worden gelegd

De broers Walter en Leon wisten goed in te spelen op de gewijzigde marktomstandigheden. De producten werden voortaan direct bij de teler afgenomen. Niet alleen in het binnenland, maar ook in het buitenland werden geschikte en betrouwbare producenten gevonden. Zo had het bedrijf al vanaf het begin van de jaren tachtig ervaring opgedaan in de rechtstreekse import van citrusvruchten uit Spanje.

Met behulp van deze opgedane kennis wist het familiebedrijf het importvolume vrij gemakkelijk te vergroten. Als gevolg van deze groei werd de bedrijfsruimte te klein en werd het pand aan de d'Outremontweg uitgebreid met 6000 m2 tot 11.500 m2.

Het bedrijfscomplex vanuit de lucht

Het buitenland

Om nog beter te kunnen inspelen op de markt werd in 2001 besloten om de handelsactiviteiten naar andere landen uit te breiden. In Frankrijk werd hiertoe een handelsonderneming opgezet onder de naam Prim Bretagne. Dit bedrijf exporteert groenten naar een groot aantal landen waaronder Groot-Brittannië, Spanje, Italië, Duitsland, Portugal en Tsjechië. Daarnaast werd in 2006 in Burkina Faso - in samenwerking met de Nederlandse overheid - een joint venture opgezet met een boerencoöperatie. Burkina Fresh, zoals de naam van dit dochterbedrijf luidt, produceert en exporteert in samenwerking met de plaatselijke bevolking onder meer sperzieboontjes naar West-Europa.

Boontjes sorteren in Burkina Faso

Bonenplanten rond de baobabboom

"Al vijf generaties lang de klant centraal"

De sterke groei van het familiebedrijf, waar met Angélique Goesten inmiddels de vijfde generatie Goesten werkzaam is, was uiteindelijk slechts mogelijk omdat de klant al die jaren centraal bleef staan. Het bedrijf dat door de decennia heen veel kennis had opgedaan in de gehele agf-keten kende de behoefte van de klant en wist hier altijd snel op in te spelen. De bedrijfskosten zo laag mogelijk houden was een andere belangrijke factor die bijdroeg aan het succes.

Met het wegvallen van de veilingen en de toename van de rechtstreekse import kreeg het bedrijf er ook andere taken bij. Het werd steeds meer verantwoordelijk voor de controle op kwaliteit en voedselveiligheid in de productketen. Door de jaren heen wist Harrie Goesten zich te certificeren voor allerlei toezicht-

taken in het kader van de HACCP, SKAL, BRC en Globalgap. Via vastgestelde protocollen worden alle producten bij binnenkomst gekeurd op uiterlijk en smaak door eigen keurmeesters. Ook alle overzeese producten worden door een onafhankelijke surveyor gekeurd en beoordeeld. Verder hanteert Harrie Goesten een zogenaamd tracking and tracing systeem dat het mogelijk maakt om bij calamiteiten binnen vier uur de herkomst van een product vast te stellen.

Vertrouwen in de toekomst

Heden ten dage is Harrie Goesten een bedrijf dat zijn agf-producten niet alleen rechtstreeks importeert uit alle landen van de Europese Unie, maar ook uit landen als de Verenigde Staten, Zuid-Afrika, Swaziland, Australië, Nieuw Zeeland, Senegal, Israel, Egypte, Turkije, Marokko, China, Burkina Faso, India, en Peru. Het bedrijf heeft een zeer breed en diep assortiment dat bestaat uit meer dan 2000 artikelen. De producten worden bewaard in 9 geconditioneerde ruimtes met elk hun eigen temperatuurzone. Tussen 2005 en 2010 is de afzet in colli gegroeid van ruim 11.000.000 tot ruim 15.000.000. Wekelijks worden meer dan 5000 orders gepickt voor een breed klantenbestand dat naast supermarktketens bestaat uit industriële bedrijven,

groothandelaren, foodservice bedrijven, ambulante handelaren en detaillisten. De producten worden dagelijks naar de klanten vervoerd met een eigen wagenpark dat bestaat uit 12 vrachtauto's. Het werk wordt inmiddels verricht door zo'n 250 medewerkers.

Terugkijkend kan gesteld worden dat het familiebedrijf dat 120 jaar geleden vanuit een boerderij in Wordragen begon met de verkoop van zelfgeteelde aardappels inmiddels is uitgegroeid tot een internationale handelsonderneming. De wijze waarop de vijf generaties Goestens door de jaren heen zijn omgegaan met de uitdagingen en kansen die zich voordeden, maakt dat het bedrijf met vertrouwen de toekomst tegemoet ziet.

Leon Goesten

Groenten en fruit klaar voor transport in de hal in Druen

Harrie Goesten VOF bestaat 120 jaar. Aan de hand van oude foto's, documenten en interviews wordt verteld hoe het bedrijf, dat in 1891 begon op een boerderij in Wordragen, uitgroeide tot de internationale handelsonderneming in agf-producten die het nu is. Met deze DVD wil Harrie Goesten VOF alle klanten, leveranciers en werknemers bedanken voor de prettige samenwerking en het vertrouwen dat zij al die jaren in ons familiebedrijf hebben gesteld.

